

בש"פ 1870/19 - מוחמד סלמאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1870/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: מוחמד סלמאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופט א' רומנוב) במ"ת 44187-01-19 מיום
11.2.2019

בשם העורר: עו"ד מוחמד ח'לאילה

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רומנוב) במ"ת 44187-01-19 מיום 11.2.2019, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. ביום 17.1.2019 הוגש כתב אישום נגד העורר המייחס לו עבירה של ניסיון שוד לפי סעיפים 402(א) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 25.12.2018 הגיע העורר לחנות משקאות בירושלים בשעת סגירה, והמתין לכך שהמתלונן, שעבד במקום, יסגיר את החנות. לאחר שכיבה המתלונן את האורות בחנות,

עמוד 1

זחל העורר פנימה מבעד לפתח שנותר בתריס המתכת שבחזית החנות, אשר היה סגור ברובו, בעוד פניו מוסתרות בכובע גרב.

המתלונן שהבחין בעורר מזדחל פנימה ציין בפניו כי החנות סגורה. בשלב זה עמד העורר, התקדם לעבר המתלונן כשידיו מורמות באוויר, הצהיר בפניו כי מדובר בשוד ודרש ממנו "למסור לו את הכסף", כלשון כתב האישום. העורר, שהמשיך להתקרב לעבר המתלונן, תפס בידו בקבוק יין שהיה בחנות וחזר על דרישתו.

השניים נאבקו אחד בשני, ובמהלך מאבקם נשברו מספר בקבוקי יין שהונחו על הדלפק קודם לכן. לבסוף, הצליח המתלונן לחשוף את פניו של העורר, אשר בתגובה ברח מהמקום עם בקבוק היין בידו.

4. בדבדעם הגשת כתב האישום הוגשה בבקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת הבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר; כי העבירות המיוחסות לו, נסיבות ביצוען ועברו הפלילי מקימים נגדו עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים); וכי מאחר שהוא אינו תושב ישראל, קיים יסוד סביר לחשש כי שחרורו עלול להביא להימלטותו מהדין ועל כן קיימת אף עילת מעצר נגדו אף מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

5. ביום 17.1.2019 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת, בהסכמת הצדדים.

6. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 21.1.2019 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה בעניין עבירת ניסיון לשוד, ואולם כפר בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק. עוד טען בא-כוח העורר כי לנוכח נסיבותיו האישיות של העורר, ובכלל זה אירוסיו מהעת האחרונה, יש להפנותו לשירות המבחן לבחינת חלופות מעצר. בית המשפט המחוזי נענה לבקשתו, והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

7. ביום 10.2.2019 הוגש תסקיר המעצר, בגדרו ציין שירות המבחן כי להערכתו "הסיכון להתנהגות מפרת גבולות הינה סבירה", אולם המליץ לבסוף על שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים.

8. בהחלטתו מיום 11.2.2019 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בהחלטתו, הדגיש בית המשפט המחוזי כי לחובת העורר עבר פלילי, הכולל בין היתר מספר עבירות שוד; כי קיים ספק בדבר מעמדו בישראל, ועל כן קיים קושי להורות על שחרורו למעצר בית בשטח ישראל; כי העורר לא הכחיש כי סמוך לאחר ביצוע ניסיון השוד נמלט לשכם ונעצר רק בחלוף שבועיים; וכי הוא מודה בביצוע העבירה העיקרית המיוחסת לו, ועל כן יש להעריך כי משפטו לא יארך זמן רב.

עוד קבע בית המשפט כי "אין להתעלם מהמלצת שירות המבחן", ומהתרשמותו כי חל שינוי אורחות חייו של העורר, אולם אין בכך כדי להטות את הכף לטובת שחרורו למעצר בית מלא.

9. מכאן הערר שלפניי, בגדרו שב העורר על טענתו כי אין ראיות לכאורה להוכחת עבירת הכניסה לישראל בניגוד לחוק; וכי נסיבותיו האישיות והמלצת שירות המבחן מצדיקות את שחרורו למעצר בית.

10. מנגד, בדיון בפניי, באת-כוח המשיבה ביקשה לדחות את הערר תוך שסמכה את ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. כן הדגישה באת-כוח המשיבה את עברו הפלילי של העורר המעיד על המסוכנות הנובעת ממנו, ואת החשש להימלטותו.

11. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים בפני היום, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

12. מתסקיר שירות המבחן ומהחלטת בית המשפט המחוזי ניתן ללמוד כי המסוכנות הנובעת מהעורר משמעותית. העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירת ניסיון לשוד, וזאת לאחר שכבר הורשע בעבר בביצוע עבירות שוד בגין אף נדון ל-5.5 שנות מאסר. אמנם, בתסקיר המעצר הומלץ על שחרורו של העורר למעצר בית, אך לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן באשר לקיומו של סיכון להישנות העבירות.

13. לצד זאת, כפי שציין בית המשפט המחוזי, העורר לא הכחיש את טענות המשיבה כי נמלט לשכם לאחר ביצוע עבירות השוד. בכך, ובזיקתו למקום, יש כדי לבסס את החשש להימלטותו.

14. מאחר והמסגרת הראייתית הלכאורית מצומצמת בתיק זה, יש לקוות כי ההליך המשפטי בעניינו יסתיים מהר ככל שניתן.

15. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"א באדר ב' התשע"ט (18.3.2019).

ש ו פ ט